

מבוא

בעבודה זו יבחן הנושא 'הפרעות קשב והיפראקטיביות' (Attention Deficit/Hyperactive Disorder) בקרב אוכלוסיית הנשים, על אופני התפקוד שלהן לצד האתגרים, עמם הן מתמודדות בחיי היום יום.

הרציונל ומטרות העבודה: המחקר בנושא התמודדות של נשים עם הפרעות קשב והיפראקטיביות מצומצם ומתבסס על ניסיון קליני וספרים לעזרה עצמית. ממחקרים עולה כי לאנשים הלוקים בהפרעות קשב והיפראקטיביות יכולת בין אישית פחותה בניהול קונפליקטים ובמצבים בהם נדרשת אסרטיביות אל מול הסביבה (לחמי, 2013). יתר על כן, להפרעת קשב והיפראקטיביות השלכות משמעותיות על ההסתגלות הרגשית-חברתית בקרב מבוגרים (Hinshaw et al., 2012; Mikami, Szwedlo, Ahmad, Samuels & Hinshaw, 2015). למרות שנתונים מחקריים מעידים על שכיחות נמוכה של הפרעות קשב והיפראקטיביות בקרב בנות ביחס לאוכלוסיית הבנים, אין להתעלם מבעיה (Nussbaum, 2012). נמצא כי בנות מאובחנות בגילאי הילדות פחות מאשר בנים. המחקר בהפרעות קשב והיפראקטיביות (ADHD) התמקד תחילה בבנים משום חוסר הפרופורציה בשכיחות של בנים עם ADHD ביחס לבנות (1:2 עד 1:9) (Rucklidge, 2010), יחד עם זאת שיעור הבנות המאובחנות ב- ADHD הלך וגדל (Mahone, 2012). ולמרות זאת, רק מחקרים מעטים בחנו את הבדלי המגדר במדגמים גדולים (בנים עם ADHD לעומת לבנות עם ADHD, בנות עם ADHD לעומת בנות עם התפתחות תקינה וכנ"ל בנוגע לקבוצת הבנים) (Dirlikov et al., 2015). כלומר, למרות ההכרה המחקרית בעלייה בשיעור הבנות עם ADHD עדיין התפיסה נותרה בעינה והאבחנה עדיין מתבססת על מסגרת תיאורטית המבוססת על אוכלוסיית הבנים.

שאלות המחקר עליהן תתייחס העבודה הן: (1) מהן ההשפעות התורשתיות והסביבתיות בקרב נשים עם הפרעות קשב והיפראקטיביות? (2) האם ניתן להתגבר על הפרעות קשב והיפראקטיביות בקרב נשים או לצמצמן? (3) מהן דרכי ההתמודדות של נשים עם הפרעות קשב והיפראקטיביות?

המבנה הכללי של העבודה: ראשית תחילה, תוצג **בפרק הראשון** ההגדרה של ADHD, כפי שמופיע במדריך הדיאגנוסטי בתחום הפסיכיאטריה ה- DSM-V (APA, 2013) *DSM-V*; 5th ed., לצד הקריטריונים לאבחון של ADHD, על פי המהדורה האחרונה של DSM-V (טבלה 1); יוצגו המאפיינים הייחודיים של הפרעה, התסמינים של ADHD במסגרת מעגל החיים, השכיחות של ADHD ביחס בין בנות לבנים, והשונויות המגדרית בסימפטומטולוגיה של ADHD.